

Péter Apokalipszise

Amint a Megváltó ott ült a templomban a szövetség és a tíz oszlop egyezményének háromszázadik (évében) és eltöltötte az elégedettség az élő és megvesztegethetetlen fenséges száma kapcsán, így szólt hozzám: „Péter, áldottak a magasságosak, akik az Atyához tartoznak, akik kinyilatkoztatták az életet az életből valók számára, általam, mivel emlékeztettem őket, akik erősnek lettek megalkotva, hogy meghallhassák a szavamat és felismerhessék a tisztességtelenséget és a bűn törvényeit, merthogy minden szó Pleroma igazságának magasságából ered, megvilágítván az ő jókedve által, akit a fejedelemségek keresnek. De nem találták meg, és meg sem említették a próféták egyetlen generációjában sem. Most megjelent közöttük, és ő, akiben megjelent, az Emberfia volt, aki a mennyek fölé emelkedett az ember által tisztelt lényeg tekintetében. Azonban te magad Péter, tökéletesen összhangba kerültél neved jelentése által énevem, azzal, aki kiválasztott téged, mivel általad fektettem le az alapokat a többiek számára, akik meghívtak a tudásra. Ezért légy erős a tisztesség meghamisításának korában – tarts ki mellette, aki tudást adott neked, hogy megismerkedhess egy olyan úton való járással, melyet érdemes végigcsinálni, az ellene való visszautasítás miatt, és kezének és lábának ereje miatt, és azok betetőzése miatt, akik a középső térségben vannak, és a ragyogó teste miatt, melyet abban a reményben hoztak szolgálatra, mert jutalmat vártak érte – mert azon volt, hogy megdorgálgjon téged háromszor ezen az éjjelen.”

És amint ezeket a dolgokat mondta, láttam a papokat és az embereket odafutni hozzánk kövekkel, hogy rögtön végezzenek velünk, és én megjedtem, hogy meg fogunk halni.

És ő ezt mondta nekem: „Péter, már sokszor elmondtam neked, hogy ezek az emberek vakok, akiket senki sem vezet. Ha meg akarod ismerni vakságukat, tedd a kezed a szemedre – a köntösödöt -, és mondd mit látsz.”

Ám amikor ezt megtettem, nem láttam semmit. Azt mondtam: „Senki sem lát (így).”

Ismét szólt hozzám: „Csináld újra”.

És félelemmel vegyes csodálat töltött el, mivel új fényt láttam, mely fényesebb volt a napvilágnál. Aztán a fény lejött a Megváltóra. És én elmeséltem azokat a dolgokat neki, melyeket láttam.

Ő újra szólt hozzám: „Emeld fel a kezed és hallgasd, mit mondanak a papok és az emberek.”

És én figyeltem a papokat, amint leülnek az írkokokkal. A tömeg teli torokból kiabált.

Amikor hallotta ezeket a dolgokat tőlem, így szólt hozzám: „Hegyezd a füled és figyeld, milyen dolgokról beszélnek.”

És én ismét figyeltem. „Ahogy ülsz, dicsőítenek téged.”

Amikor ezeket a dolgokat elmondtam, a Megváltó így szólt: „Mondtam neked, hogy ezek (az emberek) vakok és süketek. Nos tehát, figyeld azokat a dolgokat, melyeket rejtélyes módon elmondanak neked, és őrizd meg mindezeket. Ne mondd el a hallottakat e kor gyermekeinek. Merthogy átkoznak téged ezekben a korokban, mert nem törődnek veled, de áldani fognak majd tudásodért.”

„Sokan elfogadják majd tanításunkat kezdetben. Később azonban elfordulnak tőle ismét, az eltévelyedés Atyjának szándékára, mert azt teszik, amit ő akart. És ő kinyilatkoztatja nekik a tanításukat ítéletében, azaz a Világ szolgáinak. Azonban akik összekeverednek ezekkel, a börtönöreiké válnak, mivelhogy érzékelés nélkül valók. És az alattomoság nélkül valókat, a jókat, a tisztákat, odalökik a halál munkásának, és azok királyságának, akik imádják Krisztust helyreállítva tekintélyét. És imádják a hamis propaganda emberét, azok, akik utánad jönnek. És ők ragaszkodnak a halál emberének nevéhez, mert úgy hiszik, tisztává lesznek. Ők azonban súlyosan gyalázatosává válnak, és az eltévelyedés nevét veszik magukra, és az ördög kezébe jutnak, a trükkös ember és sokszoros dogma birtokosáiba, és törvények nélkül lesznek vezetve.”

„Néhányan közülük gyalázni fogják az igazságot és ördögi tanítást hirdetnek. És ördögi dolgokat mondanak egymásra. Néhányukat megneveznek: (azok) akik az arkómok erejében állnak, a férfinak és a mezítelen asszonynak, akik megsokszorozójuk és egyben tárgyuk a sok szenvedésnek. És azok, akik ezeket a dolgokat mondják, álmokról fognak kérdezősködni. És amikor azt mondják, hogy egy álom egy hatalmas demontól ered, eltévelyedéseik következményeként, ezután végromlás lesz a részük tisztaság helyett.”

„A gonoszság képtelen jó gyümölcsöt teremni. Mivel mindannyian arról a helyről származnak, mely olyant

terem, mint ők maguk, és mivel nem minden lélek az igazságtól való, sem a halhatatlanságtól. Mivel ezeknek a koroknak minden lelke halandó a nézetünk szerint, mivel mindig is szolga volt, mióta csak megteremtették önmaga csodálatára és az ő örök pusztításukra, miáltal ők azok amik, és azok, ahonnan valók. Szeretik az anyag teremtményeit, melyek velük együtt születtek.”

„Az örökéletű lelkek azonban nem ilyenek, óh, Péter. De igazából az óra még nem jött el, ezért a (halhatatlan lélek) hasonlít a halandóra. Ám nem nyilvánítja ki természetét, mint egyedül a halhatatlan, és csak gondolkodik a halhatatlanságról, hűség és vágyik arra, hogy megtagadja mindezeket a dolgokat.”

„Mivel az emberek nem gyűjtenek fűgét a túskebokorról vagy a csipkebokorról, ha bölcsek, gyümölcsöt sem a bogáncsról. Mivel, egyrészt, a dolgok mindig azonosak azzal, ahonnan erednek, ha nem jó az eredet, akkor pusztítóvá válnak és halálóssá önmaguk számára. Akik azonban az Örök Egyhez eljutnak, az élet és a halhatatlansága Egyéhez, hasonlítani fognak rá.”

„Ezért a létező dolgok valamennyije, nem fog beleolvadni abba, ami nem létezik. A süketek és a vakok csak a saját fajtájukhoz csatlakoznak.”

„Mások azonban megváltoznak majd a gonosz szavaktól és a félrevezető rejtélyektől. Néhányan, akik nem értik a rejtett dolgokra vonatkozó beszédet, mely dolgokat nem értenek, mégis büszkélkednek vele, hogy az igazság rejtelve csakis az övék. A gőgösségükben elragadja őket a büszkeség, irigyelni fogják a halhatatlan lelket, ami ígéretek válik. Az eónok minden hatalma, irányítója és hatalmassága vágyik rá, hogy velük legyen a világ teremtésében, azért, mert akik nem (kerülnek közéjük), feledésre kerülnek általuk, akiket imádnak, mégsem kerülnek megmentésre, és az Útra sem vezetik őket, bár mindig arra vágytak, hogy romolhatatlanok legyenek. Mert a halhatatlan lélek szellemi lélekben kap hatalmat -. De azonnal csatlakozik azokhoz, akik félrevezették.”

„Azonban sokan a többiek közül, akik ellene vannak az igazságnak és a hamisság küldöttei, felállítják a maguk tévedéseit és törvényeit ezekkel a tiszta tanításaimmal szemben, egy (nézőpontból) tekintve a dolgokra azt gondolván, hogy a jó és a gonosz egy (forrásból) származik. Az én nevemben tesznek dolgokat. És kemény sorsot ígérnek. A halhatatlan lelkek versenye hiábavalóság amíg Parousizámig nem érnek. Értük, belőlük fog megszületni – és az én bocsánatom az ő bűneikre, melybe belezuhantak az ellenségeik révén, kiknek váltságdíját megkaptam a szolgaságuk következtében, hogy szabadságot adjak nekik, hogy megteremthessék az imitáció maradványát a halott ember nevében, aki Hermas, a becstelenség elsőszülöttje, azért, hogy a fény, mely létezik, a kicsik által ne legyen hihető. Azonban az e fajták a munkások, akik kivettetnek a külső sötétségbe, távol a fény fiaitól. Se be nem léphetnek, se engedélyt nem kapnak azoktól, akik felmennek a szabadulásuk jóváhagyóihoz.”

„Míg közülük mások, akik szenvednek, úgy gondolják, tökéletesíteni fogják a testvériség bölcsességét, az (eszmét), mely valóban létezik, mely a spirituális szövetsége mindazoknak, akik egyesültek az eggyé válásban, a megvesztegethetetlenséggel való, ezután kinyilvánítandó, menyegző révén. A rokonjellegű nővérség, mint utáztat tűnik majd fel. Ők lesznek azok, akik elnyomják testvéreket, ezt mondván nekik: 'Az Isten miatt vannak nehézségeink, mióta a megváltás megtörtént velünk, azóta van így', nem ismerik azoknak a büntetését, akiket ilyen beszédek tesznek boldoggá, azokét, akik mindezeket az egyszerű emberekkel szemben követik el, akik láttak (és) akiket ők börtönbe vetettek.”

„És lesznek itt mások, akik kívül vannak a mi számainkon, akik magukat püspököknek és még diakónusnak is nevezik, mintha megkapták volna az erre vonatkozó hatalmat az Istentől. Ők ezáltal a vezetők döntése alá vetik magukat. Ezek az emberek kiszáradt csatornák.”

Erre én így szóltam: „Megrémültem azoktól a dolgoktól, melyeket mondtál nekem, hogy valójában a kicsik, a mi nézőpontunk szerint, a hamisak, igazából pedig ott vannak a tömegek, akik megtévesztenek más élő tömegeit, és elpusztítják őket önmaguk között. és amikor kimondják a neved, hisznek nekik.”

A Megváltó így felelt: „Meghatározott időn belül, arányosan a vétkeik súlyához mérten, átveszik a kicsik irányítását. Majd a vétkek befejeztével, a halhatatlan értelem kortalanja fiatallá válik, és ők (a kicsik) átveszik az uralmat uralkodóik felett. Vétkeik gyökerét ő kitépi, szégyenszemre kiteszi, így minden arcátlanság megtestesülhet benne, melyet magára vett. És az ilyenek megváltoztathatatlaná válnak, óh, Péter.”

„Jöjj ezért, teljesítsük be a megvesztegethetetlen Atya által kijelölt utat. Ezért figyelj, azok, akik az ítéletet hozzák már közelednek, és szégyenre vetik majd őket. De minket nem érinthetnek meg. És te, óh Péter, a középpontjukban leszel. Ne rémülj meg saját gyávaságod miatt. A tudatuk zárva lesz, a láthatatlan egy miatt, aki szemben áll velük.”

Amikor elmondta mindezeket a dolgokat, láttam őt, amint látszólag megragadják őt. És én

megkérdeztem: „Mit látok, óh, Uram? Te magad vagy az, akit megragadtak, és te vagy, aki engem tart? Vagy ki ez a valaki, aki boldog és nevet a fán? És ez a másik, akinek lábát és kezét átütik?”

A Megváltó azt mondta nekem: „Ő, akít a fán láttál, boldog és nevet, ő az élő Jézus. Ő azonban, akinek kezét és lábát szögekkel ütötték át az ő élő teste, csak egy helyettesítő lény, akít megaláznak, aki az ő képmására testesült meg. Ám nézd őt és nézz engem.”

Azonban amikor odanéztam, ezt mondtam: „Uram, senki sem nézhet rád. Meneküljünk el erről a helyről.”

Ám ő így szólt: „Megmondtam neked: 'Hagyd a vakokat magukra!'. És te, nézd, miként van az, hogy nem tudják, mit mondanak. A dicsfényük fiának szolgálói, ahelyett, hogy az én (szolgáim) lennének, megszégyenítésre kerülnek.

És láttam valakit, aki közeledőben volt hozzánk és nagyon hasonlított rá, őrá, aki a fán nevetett. És (eltöltötte) őt a Szent Lélek, és ő volt a Megváltó. És ott volt egy hatalmas, kimondhatatlan fény körülöttük, és a láthatatlan angyalok kimondhatatlan tömege áldotta őket. És amikor ránéztem, az aki dicsőítette, megnyilatkozott.

És ő azt mondta nekem: „Légy erős, mivel te vagy az, akinek ezek a rejtelmek megadattak, hogy megismerd őket a kinyilatkoztatás által, hogy ő, akít keresztre feszítettek az elsőszülött, és a démonok otthona, és a köves hely ahol élnek, Elohimé, a kereszté, mely a Törvény alá tartozik. Ám aki mellette áll, ő az élő Megváltó, az első őbenne, akít megragadtak és szabadon bocsátottak, aki boldogan néz azokra, akik szenvedést okoztak neki, miközben megosztottak voltak önmaguk között. Ezért nevet rajtuk a saját értelmi képességeik hiányán, tudván, hogy ők vaknak születtek. Így hát az egyén érzékeny az eljövendő szenvedésre, hiszen a test a helyettesítő. Viszont ők, amit szabadon engedtek, az én anyagtalan testem volt. Ám én vagyok a szellemi Lélek, eltöltve sugárzó fénnel. Ő, akít látsz felém jönni az én szellemi Pleromám, mely egyesíti a tökéletes fényt a Szent Lelkessel.”

„Ezeket a dolgokat, melyeket láttál, majd add tovább másfajta embereknek, akik nem ebben a korban élnek. Ezért egyetlen embernek sem lesz jutalma, aki nem halhatatlan, csak annak, aki kiválasztott a halhatatlan lényeg által, melyről megmutattattott, hogy képes magába fogadni azt, aki neki adja jólétét. Ezért azt mondtam: 'Mindenki, akinek van, még adatik neki, és sok lesz neki.' Ám annak, akinek nincs, így, e hely emberének is, aki tökéletes mértékben halott, akít eltávolítottak a teremtés helyéről, mely tiltott lett számára, aki, ha az egyik halhatatlan lényeg megjelenik, azt hiszi, birtokolja őt – tőle lesz véve és hozzá adatik ahhoz, aki ő maga. Te ezért légy bátor és ne félj egyáltalán. Ezért veled leszek, hogy senki az ellenségeid közül ne győzedelmeskedhessen rajtad. Béke veled. Légy erős!”

Amikor (Jézus) elmondta ezeket a dolgokat, ő (Péter) visszatért önmagához.

[Fordította Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)